

VOJESLAV ADAMIČ (1933-2009)

Zgodilo se je tako nenadoma in nepričakovano, da nismo mogli dojeti. Izgubili smo Vojeslava Adamiča, dolgoletnega direktorja Zavoda za varstvo pri delu.

Univerzitetni diplomirani pravnik Vojслав Adamič je vso svojo poklicno pot posvetil varnosti in zdravju pri delu. Leta 1961 je sprejel povabilo takratnega republiškega sekretarja za delo in se zaposlil v leto pred tem ustanovljenem Zavodu Ljudske republike Slovenije za zdravstveno in tehnično varnost, katerega naslednik je današnji Zavod za varstvo pri delu. Zavodu je ostal zvest do upokojitve.

Delo na zavodu je začel v kadrovski službi. Z izrednim poslušom je vodil kadrovske politike. Preprečil je ločitev medicine dela od tehničnega varstva in s tem zavodu zagotovil delovanje na celovitem področju varnosti in zdravja pri delu. Delo na tem področju je bilo pionirsko in je zahtevalo ogromno truda za uveljavitev načel varstva pri delu. Zavod s svojimi oddelki je bil učna baza za specializante medicine dela.

Kot pravnik in pozneje kot direktor Zavoda za varstvo pri delu se je intenzivno vključeval v pripravo predpisov, ki so urejali položaj stroke varstva pri delu, katere pravna ureditev je takrat temeljila na Zakonu o varstvu pri delu, kije bil sprejet leta 1974. V obdobju intenzivnega pripravljavanja pravilnikov in podzakonskih predpisov o varnem delu je sodeloval kot član strokovnih komisij, ki so pripravile strokovne podlage. Sodeloval je pri nastanku tez za novelo slovenskega zakona (1986).

Desetletja je na zavodu organiziral izobraževanja in usposabljanja, na katerih je znal učinkovito predstaviti pravni okvir delovanja stroke. Napisal je vrsto skript in pripravljaval vsebino izobraževalnih programov. Na svojih predavanjih je pravniško obdelal in pojasnil pravno odgovornost za varnost in zdravje pri delu. Bil je član izpitne komisije.

Leta 1961 se je aktivno vključil v delo takratnega ljubljanskega Društva varnostnih inženirjev in tehnikov. Njegova pripravljenost podpreti ključne projekte društvenega gibanja ne le z načelno podporo, ampak s poslušom za konkretne potrebe, je nadvse dragocena. Najpomembnejša pa je tista za uveljavitev poklica varnostnega inženirja. Ko je začela delovati Višja teh-

nična varnostna šola, ji je zavod dal na voljo prostore za administrativno delo in predavalnico.

S svojim pravniškim znanjem je pomagal izpeljati tudi druge velike projekte Zveze društev varnostnih inženirjev Slovenije. Pomagal je pri ustanovitvi in pripravi aktov Fundacije Avgusta Kuharja, ki naj bi za zvezo društev prevzela nalogo podeljevanja nagrad in priznanj za izjemne dosežke v stroki varnosti in zdravja pri delu.

Izpeljal je vse formalnopravne zadeve pri ustanovitvi Zbornice varnosti in zdravja pri delu, ki je bila na podlagi aktov, ki jih je pripravil, ustanovljena leta 2000.

Njegovo publicistično delo pri reviji Delo in varnost je obsežno. Dolga leta je urejal prispevke o pravni praksi in zakonodaji ter napisal številne predstavitevne intervjuje z uveljavljenimi varnostnimi inženirji. Deset let je bil član uredniškega odbora revije.

Vojслав Adamič spada med pionirje uveljavljanja stroke varnosti in zdravja pri delu. Deloval je v času, ko je bilo treba šele prepričati pravnike v državni upravi, kakšne so potrebe gospodarstva in družbe po varnosti in zdravju pri delu. Poznal je načela pravne stroke, kar je znal ustvarjalno uporabiti pri soustvarjanju pravnega okvira varnosti in zdravja pri delu.

Na vplivnih položajih v zavodu je pomagal ustvarjati vsestranskost stroke. Takrat še ni bilo javnega financiranja stroke. Kljub temu je na zavodu ustanovil in financiral Center za raziskave in razvoj ter s tem pokazal širino svojega posluha za razvoj stroke.

Podpiral je strokovni razvoj in promocijo varnosti in zdravja pri delu, saj je zaposlene strokovnjake pošiljal na strokovna srečanja in spodbujal takratno aktivno sodelovanje in srečanja strokovnjakov ZVD s tujimi strokovnimi organizacijami. V širšem slovenskem prostoru je pomembno prispeval k raziskovalni in razvojni dejavnosti na področju varnosti in zdravja pri delu.

Odločilno je pripomogel k nastanku varnostne kulture v slovenskih podjetjih in za umestitev služb za varstvo pri delu na mesto, ki jim pripada.

Zavodu in sodelavcem je bil popolnoma predan. Vedno je bila njegova prva skrb namenjena človeku. Njegovo ime bo neizbrisno zapisano med ustvarjalci stroke varnosti in zdravja pri delu.

Tatjana Šrol